

॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ प्रवेतिरितस्ततः पानितैः ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ करंमवालुकाः श्वेतसूक्ष्मवालुकाभाष्टवालुका इत्यर्थः ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥

तमसा संवृतं घोरं केशैश्च ललाटं ॥ युक्तं पापकृतांगं धैर्मसि शोणितकर्म ॥ १७ ॥ दशोत्पातकभट्टकमक्षिकामशकावृतं ॥ इतश्चेतश्च कुणपैः समं तात्परि
वारितं ॥ १८ ॥ अस्थिकेशसमाकीर्णं रुमिकीटसमाकुलं ॥ ज्वलनेन प्रदीपेन समं तात्परिरेवेष्टितं ॥ १९ ॥ अयोमुखैश्च काकाद्यैर्गृध्रैश्च समाभिद्रुतं ॥ सूचीमुखै
स्तथा प्रेतैर्विध्यशैलोपमैर्वृतं ॥ २० ॥ मेदोरुधिरयुक्तैश्चान्ध्रबाहूरुपाणिभिः ॥ निरुक्तोदरपादैश्च तत्र तत्र प्रवेरितैः ॥ २१ ॥ सतत्कुणपदुर्गंधमशिवं लोमहर्ष
णं ॥ जगामराजाधर्मा मध्ये बहुविचिंतयन् ॥ २२ ॥ ददर्शोष्णोदकैः पूर्णानदीचापिसुदुर्गमां ॥ असिपत्रवनंचैव निशितं क्षुरसंवृतं ॥ २३ ॥ करं भवालुका
स्तसा आयसीश्च शिलाः पृथक् ॥ लोहकुंभीश्च तैलस्य क्वाथ्यमानाः समंततः ॥ २४ ॥ कूटशाल्मलिकंचापि दुःस्पर्शतीक्ष्णकंटकं ॥ ददर्श चापिकैतियोयातनाः
पापकर्मिणां ॥ २५ ॥ सतंदुर्गंधमालक्ष्य देवदूतमुवाच ह ॥ कियदध्वानमस्माभिर्गतव्यमिममीदृशं ॥ २६ ॥ क्वचते भ्रातरौ मत्स्यं तन्ममाख्यातुमर्हसि ॥ देशोयं
कश्च देवानामेतदिच्छामि वेदितुं ॥ २७ ॥ ससंनिवृत्ते श्रुत्वा धर्मराजस्य भाषितं ॥ देवदूतो ब्रवीच्चैनमेतावद्गमनंतव ॥ २८ ॥ निर्वर्तितव्यो हि मया तथा स्म्यु
क्तो दिवौकसैः ॥ यदि श्रांतां सिराजेंद्रत्वमथांगंतुमर्हसि ॥ २९ ॥ युधिष्ठिरस्तु निर्विणस्तेन गंधेन मूर्छितः ॥ निवर्तने धृतमनाः पर्यावर्तत भारत ॥ ३० ॥ ससंनि
वृत्तो धर्मात्मा दुःखशोकसमाहतः ॥ श्रुत्वा वतत्र वदतां दीनावाचः समंततः ॥ ३१ ॥ भो भोधर्मज राजर्षे पुण्याभिजन पांडव ॥ अनुग्रहार्थमस्माकं तिष्ठता वन्मु
हूर्तकं ॥ ३२ ॥ आयाति त्वयि दुर्धर्षे वाति पुण्यः समीरणः ॥ तव गंधानुगस्तातयेनास्मान् सुखमागमत् ॥ ३३ ॥ ते वयं पार्थ दीर्घस्य कालस्य पुरुषर्षभ ॥ सुख
मासादयिष्यामस्त्वां ह ह्याराजसत्तम ॥ ३४ ॥ संतिष्ठस्व महाबाहो मुहूर्तमपि भारत ॥ त्वयि तिष्ठति कौरव्ययातनास्मान्न बाधते ॥ ३५ ॥ एवं बहुविधा वाचः कृ
पणा वेदना वतां ॥ तस्मिन् देशे स श्रुत्वा वसंताद्ददतां नृप ॥ ३६ ॥ तेषां तु वचनं श्रुत्वा दयावादी न भाषिणां ॥ अहो रुच्छमिति प्राह तस्यौ स च युधिष्ठिरः ॥ ३७ ॥
सतागिरः पुरस्ताद्विश्रुतपूर्वाः पुनः पुनः ॥ ग्लानानां दुःखितानां च नाभ्यजानत पांडवः ॥ ३८ ॥ अबुध्यमानस्तावाचो धर्मपुत्रो युधिष्ठिरः ॥ उवाच के भवन्तौ वै
किमर्थमिह तिष्ठथ ॥ ३९ ॥ इत्युक्तास्ते ततः सर्वे समं तादवभाषिरे ॥ कर्णो हि भीमसेनो हर्मजुनो हमिति प्रभो ॥ ४० ॥

॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥